

Islam og Nationalisme

Bismillahir Rahmanir Raheem

Islam er kommet som et universelt gældende budskab. Den skelner ikke imellem araberne og ikke-araberne, men kun når det handler om at have *Taqwa* (dvs. frygte Allah ﷻ). Således fremmer Islam en ophævelse af enhver form for nationalisme. Udtalelser fra Allahs Sendebud ﷺ adskiller alle forbindelser på basis af afstamning og stammemæssige betragtninger. Det blev berettet i to forskellige versioner, af Ibn al-Mubarak i sine to bøger, *al-Birr* og *al-Salah*, at der opstod en uoverensstemmelse mellem Abu Dharr ؓ og Bilal ؓ, og Abu Dharr sagde til Bilal, ”Åh søn af en sort kvinde.” Allahs Sendebud ﷺ blev meget irriteret over Abu Dharrs kommentar og kritiserede ham ved at sige,

«لَيْسَ لِابْنِ الْبَيْضَاءِ عَلَى ابْنِ السُّودَاءِ فَضْلٌ إِلَّا بِالتَّقْوَى»

”Den der har en hvid mor har ingen forrang, som gør ham bedre end sønnen af en sort mor; det er kun *Taqwa*, der kan give den ene forrang over den anden.”

Denne kritik havde en stor effekt på Abu Dharr, som derefter lagde sit hoved på jorden, og sværede at han ikke ville rejse sig, indtil Bilal ؓ havde sat sin fod på det. Men det gjorde han ؓ ikke; derimod så omfavnede Bilal ؓ Abu Dharr ؓ, og sagen blev lukket. Disse begivenheder demonstrerer tydeligt, at stammebindinger ikke er noget fra Islam. Muslimerne er pålagt at holde sammen og ikke adskille sig fra hinanden, bare fordi de kommer fra forskellige stammer. Og Allahs Sendebud ﷺ sagde:

«تَرَى الْمُؤْمِنِينَ فِي تَرَاحُمِهِمْ وَتَوَادُّهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ كَمَثَلِ الْجَسَدِ إِذَا اشْتَكَى عُضْوًا تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ جَسَدِهِ بِالسَّهْرِ وَالْحُمَّى»

”De Troende er ligesom kroppen i deres kærlighed, overbærenhed og gensidige venlighed; når en del klager, reagerer hele kroppen med feber og søvnløshed.” [Sahih

Al-Bukhari]

«الْمُسْلِمُونَ كَرَجُلٍ وَاحِدٍ إِنْ اشْتَكَى عَيْنُهُ اشْتَكَى كُلُّهُ وَإِنْ اشْتَكَى رَأْسُهُ اشْتَكَى كُلُّهُ»

”Muslimerne er ligesom én mand; hvis hans øje gør ondt, så lider hele hans krop. Og hvis hans hoved gør ondt, så lider hele hans krop.” [Sahih Muslim]

«أَلَا لَأَفْضَلُ لِعَرَبِيٍّ عَلَى أَعْجَمِيٍّ وَلَا لِعَجَمِيٍّ عَلَى عَرَبِيٍّ وَلَا لِأَحْمَرَ عَلَى أَسْوَدَ وَلَا أَسْوَدَ عَلَى أَحْمَرَ إِلَّا بِالتَّقْوَى»

”En araber har ingen forrang over en ikke-araber. Og en ikke-araber har ingen forrang over en araber. En mand med rød hud, er ikke bedre end en mand med sort hud; (det er kun i) Taqwa (at den ene kan få forrang over den anden).” [Musnad Ahmed]

Allahs Sendebud ﷺ sagde angående, at muslimer skal holde sammen som én flok:

«الْمُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبُنْيَانِ يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا»

”Den Troende er for en anden Troende ligesom bygningen; hver eneste del af huset styrker en anden.”

Ydermere sagde Allahs Sendebud ﷺ:

«الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ لَا يَظْلِمُهُ وَلَا يُسْلِمُهُ مَنْ كَانَ فِي حَاجَةِ أَخِيهِ كَانَ اللَّهُ فِي حَاجَتِهِ وَمَنْ فَرَّجَ عَنْ مُسْلِمٍ كُرْبَةً فَرَّجَ اللَّهُ عَنْهُ بِهَا كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ»

”Muslimen er bror til en anden muslim. Han må hverken undertrykke eller overgive ham (til fjenden). Hvis en person hjælper sin bror i nød, vil Allah hjælpe ham i sin egen nød; og hvis nogen fjerner en trængsel fra (en anden) muslim, vil Allah fjerne en af trængslerne på Opstandelsedagen fra ham; hvis nogen beskytter en muslim fra vanære, vil Allah beskytte ham fra vanære på Opstandelsedagen.” [Sahih al-Bukhari og

Sahih Muslim, via 'Abdullah bin 'Umar]

At gruppere sig på basis af nationalisme er forbudt i Islam. Det blev berettet af Abu Dawud, at Allahs Sendebud ﷺ sagde:

«لَيْسَ مِنَّا مَنْ دَعَا إِلَى عَصِيَّةٍ وَلَيْسَ مِنَّا مَنْ قَاتَلَ عَلَى عَصِيَّةٍ وَلَيْسَ مِنَّا مَنْ مَاتَ عَلَى عَصِيَّةٍ»

”Den der kalder til 'Asabiyyah (nationalisme eller stammebinding) er ikke én af os, og den der kæmper eller dør for 'Asabiyyah, er heller ikke én af os.”

Og da han ﷺ blev spurgt, hvad 'Asabiyyah bl.a. er, så svarede han:

«أَنْ تُعِينَ قَوْمَكَ عَلَى الظُّلْمِ»

”At du hjælper dit folk for en uret (de har begået).” [Sunan Abu Dawud]

Allah ﷻ siger:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾

”Åh mennesker! Frygt jeres Herre, som skabte jer fra en enkel person og derfra skabte hans mager, og udsprede mange mænd og kvinder fra dem; frygt Allah, hvorigennem I kræver jeres rettigheder, og vær venlige overfor de livmodre, som bar jer, fordi Allah holder øje med jer.” [Al-Nisa 4:1]

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافُ أَلْسِنَتِكُمْ وَأَلْوَانِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ﴾

”Og blandt hans Tegn er skabelsen af Himlene og Jorden, og forskelligheden i jeres sprog og farver, sandelig i dette er der Tegn for et folk med viden.” [Ar-Rum 30:22]

Altså påminder ovennævnte *Ayaat* os om vores udmyg begyndelse; at vi alle blev skabt af Allah ﷻ, og er udsprunget fra de samme forældre. Variationerne i vores beliggenheder, farver og sprog, skal ikke forstås som et delingspunkt, men derimod som en påmindelse om de velsignelser, Allah ﷻ har skænket os og en påmindelse om vores oprindelse, hvilket forstærker idéen om enhed baseret på dette faktum. Vores grundlag for forenelse er den islamiske *'Aqidah*, og intet andet.

Der er mange eksempler i *Seerah*, hvor Allahs Sendebud ﷺ har kritiseret dem, som opretholdt enhed på basis af stammebinding. Ved en begivenhed konspirerede en gruppe jøder for at frembringe splittelse i muslimernes rækker, efter at have bevidnet 'Aws og Khazraj indtræde Islam. En ung mand iblandt dem blev sendt for at påminde dem om *Bu'ath* kampen, hvor 'Aws havde vundet over Khazraj, og denne unge mand citerede poesi for at frembringe splittelse imellem dem. Som resultat blev der kaldt til kamp.

Da nyheden nåede Allahs Sendebud ﷺ, sagde han:

﴿يَا مَعْشَرَ الْمُسْلِمِينَ اللَّهُ اللَّهُ أَبَدَعَوَى الْجَاهِلِيَّةِ وَأَنَا بَيْنَ أَظْهُرِكُمْ بَعْدَ أَنْ هَدَاكُمْ اللَّهُ لِلْإِسْلَامِ وَأَكْرَمَكُمْ بِهِ وَقَطَعَ بِهِ عَنْكُمْ أَمْرَ الْجَاهِلِيَّةِ وَاسْتَنْفَذَكُمْ بِهِ مِنَ الْكُفْرِ وَالْأَلْفِ بِهِ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ﴾

”Åh forsamling af muslimer! Ihukom Allah, ihukom Allah. Vil I opføre jer som hedninge, mens jeg er iblandt jer, efter at Allah har vejledt jer til Islam, bæret jer dermed, og fjernet jer helt fra hedenskab; og dermed frelste jer fra at være vantro, og gjorde jer til venner?”

Da de hørte dette, græd de og omfavnede hinanden. Denne begivenhed illustrerer tydeligt, hvorledes Allahs Sendebud ﷺ kritiserede enhver form for nationalisme. Derefter åbenbarede Allah ﷻ,

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾

”Åh I Troende! Frygt Allah, som Han fortjener at blive frygtet, og dø kun i en tilstand af Islam. Og hold fast i Allahs reb (Qur’anen) alle sammen, og bliv ikke splittet indbyrdes; husk Allahs Nåde over jer da I var fjender hvorefter Allah forenede jeres hjerter, så I ved Hans Nåde blev brødre; og I var på randen af en Ild, men Han frelste jer derfra. Således gør Allah Sine Tegn tydelige for jer for at I kan blive vejledte.” [Aal

’Imran:102-103]

Ved en anden begivenhed, berettede Jabir bin ’Abdullah al-Ansari om, hvad der skete på vandingsstedet ved al-Muraysi hvilket førte til, at Munafiqun vækkede spor af ’Asabiyyah, og forsøgte at ødelægge muslimernes enhed. Han (Jabir) sagde: ”Vi var på togt, da en af Muhajirun sparkede til en fra Ansar. Manden fra Ansar råbte: ”Åh Ansar! Hjælp mig!”, og manden fra Muhajirun råbte: ”Åh Muhajirun! Hjælp mig!” Allahs Sendebud ﷺ hørte dem, og sagde:

﴿أَبَدَعَوَى الْجَاهِلِيَّةِ وَأَنَا بَيْنَ أَظْهُرِكُمْ؟ دَعُوهَا فَإِنَّهَا مُنْتَنَةٌ﴾

”Kalder I til Jahiliyyah, mens Jeg er iblandt jer? Forlad den, for den (’Asabiyyah og Jahiliyyah) er rådnen.”

Allahs Sendebud ﷺ behandlede ikke kun situationen, ved at snakke til sine mænd, men han gik med dem hele dagen indtil aftenen, hele aftenen indtil morgenen, og hele næste dag indtil solen forstyrrede dem. Så stoppede ham dem, og lige så snart de lagde sig på jorden, faldt de i søvn. Han ﷺ gjorde dette for at distrahere dem fra hvad der var foregået.

Muslimerne er én Ummah, med én Herre, ét Sendebud og ét budskab. Således skal det være forstået, at muslimer ikke må adskille sig på basis af nationalitet, stammebinding eller endda civilisatorisk.